

Αναφορά εργαστηρίου 5

ΤΡΙΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Προεργασία:

Για την υλοποίηση του 5ου εργαστηρίου ψηφιακών υπολογιστών, ζητήθηκε ως προεργασία η υλοποίηση ενός προγράμματος στη γλώσσα Clang και η μετατροπή σε MIPS-Assembly.

Περιγραφή Ζητούμενων:

Η άσκηση είχε ως σκοπό την εξοικείωση μας με την χρήση αναδρομικών συναρτήσεων. Ως ζητούμενο είχαμε την κατασκευή κατάλληλου προγράμματος για την διάσχιση ενός λαβύρινθου που εισάγεται. Ο λαβύρινθος αποτελείται από τελείες και I που αντιστοιχούν στους διαδρόμους και στους τοίχους αντίστοιχα. Επιπλέον δίνονται διάφορα στοιχεία για τον λαβύρινθο όπως μέγεθος, διαστάσεις κλπ. Το πρόγραμμα οφείλει να διατρέχει τους διαδρόμους του λαβύρινθου από την έναρξη, που δίνεται, και να μετατρέπει τα βήματα σε '*' μέχρι να συναντήσει την έξοδο '@'. Τέλος τυπώνει την βέλτιστη διαδρομή προς αυτήν αντικαθιστώντας τις τελείες με την '#' και την έξοδο με '%'.

Περιγραφή της Εκτέλεσης:

Αρχικά κατασκευάσαμε την main με τις κατάλληλες κλήσεις δύο συναρτήσεων, που μας δίνονταν, σε γλώσσα C. Έπειτα κληθήκαμε να υλοποιήσουμε την συνάρτηση σε Clang, η οποία αντιστοιχίζεται 1-1 με τον κώδικα assembly που υλοποιήθηκε.

Έτσι χρησιμοποιήσαμε ονόματα καταχωρητών του mips ως global ακεραίους (T0-T9, S0-S7 κλπ.), οι συναρτήσεις μας ήταν void και τέλος τα ορίσματα και οι επιστροφές συναρτήσεων πραγματοποιούνταν μέσω των ακεραίων A0 και V0 αντίστοιχα.

Τέλος υλοποιήσαμε την assembly έχοντας ως βάση τον κώδικα clang πρώτα χωρίς χρονική καθυστέρηση (usleep) και ύστερα με την χρήση κατάλληλης συνάρτησης-μετρητή που προσομοιώνει την usleep.

Συμπεράσματα:

Με τη επιτυχή ολοκλήρωση του 5^{ου} εργαστηρίου, έγινε κατανοητό, ο τρόπος λειτουργίας της αναδρομής σε γλώσσα MIPS assembly. Συγκεκριμένα, είδαμε έναν πιο ουσιαστικό ρόλο των καταχωρητών a0 και ra, καθώς επίσης έγινε κατανοητή η λειτουργία του stack για καταχώρηση των επιθυμητών τιμών.

Παράρτημα(κώδικας):

Παρατίθεται κάθε κομμάτι κώδικα σε clang και ύστερα assembly και υπάρχει ο ανάλογος σχολιασμός από κάτω

```

void printLabyrinth(void) {
    int i=0,j=0,k=0;
    T0 = i;
    T1 = j;
    T2 = k;
    usleep(200000);
    printf("Labyrinth:\n");

    for_label_1:
    if(T0>=S4) goto exit_label;
    T1 = 0;
    for_label_2:
    if(T1>=S3) goto continue_label;
    tmp[T1] = map[T2]; //προσθήκη μιας σειράς στοιχείων του λαβυρινθου

    T1 = T1 + 1;
    T2 = T2 + 1;
    goto for_label_2;

continue_label:
printf("%s\n",tmp); //εκτύπωση κάθε φορά του tmp

    T0 = T0 +1;
    goto for_label_1;

exit_label:
return;

```

```

printLabyrinth:
    addi $sp,$sp,-8
    sw $a0,0($sp)
    sw $ra,4($sp)

    li $a0,100000
    jal usleep

    li $t0, 0      #i
    li $t1, 0      #j
    li $t2, 0      #k

    li $v0, 4
    la $a0, labmessage
    syscall

    li $v0,4
    la $a0, newline
    syscall

    for_label_1:
    bge $t0,$s4,exit_label
    li $t1,0
    for_label_2:
    bge $t1,$s3,continue_label
    lb $t3, map($t2)
    sb $t3, tmp($t1)      #temp[j]=map[k]

    addi $t1,$t1,1
    addi $t2,$t2,1
    j for_label_2

    continue_label:
    li $v0,4
    la $a0,tmp
    syscall

    li $v0,4
    la $a0,newline
    syscall

    addi $t0,$t0,1
    j for_label_1

    exit_label:
    lw $a0,0($sp)
    lw $ra,4($sp)
    addi $sp,$sp,8
    jr $ra

```

Στη πρώτη συνάρτηση(printLabyrinth) σε έναν βρόγχο καταχωρούμε μια σειρά κάθε φορά του λαβυρίνθου(map) στο tmp και κατόπιν το εκτυπώνουμε. Επιπλέον στην assembly σώζουμε στην στοίβα τις μεταβλητές που δεν θέλουμε να χαθούν με την κλήση της usleep.

```

void makeMove(void) {
    int stack[2];
    stack[0] = A0;
    stack[1] = RA;
    int S0 = A0; //S0 = index(startX)
    int T1 = 1;

    if(A0>=0) goto scnd;
        goto end_if;
    scnd:
    if(A0<S1) goto if_label;
        goto end_if;

    if_label:
    if(map[A0] != '.') goto else_if; //έλεγχος για το σωστό path
        map[A0] = '*'; //αντικατάσταση του με *
        printLabyrinth(); //κλήση της συνάρτησης για εκτύπωση
        A0 = stack[0];

        makeMove:
            addi $sp,$sp,-8
            sw $a0,0($sp)
            sw $ra,4($sp)

            bgez $a0,scnd
            j end_if
            scnd:
            blt $a0,$s1,if_label
            j end_if

            if_label:
            la $t0,map
            add $t1,$t0,$a0
            lb $t0,0($t1)

            bne $t0,46,el_if
            li $t0,42
            sb $t0,0($t1)
            jal printLabyrinth
            lw $a0,0($sp)

```

Σε πρώτη φάση στη συνάρτηση makeMove κάνουμε μια κατοχύρωση(<<εικονική>> για τη clang) των A0 και RA στο stack σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εκφώνησης. Αφού γίνει ο έλεγχος του στοιχείου που εξετάζουμε, και ανήκει στον λαβύρινθο, πραγματοποιείται ο έλεγχος για τελεία(πιθανό σωστό path) και τις αντικαθιστά με το σύμβολο '*'. Στη συνέχεια εκτυπώνει τον νέο λαβύρινθο.

```

if_1:
    A0= S0+T1;
    makeMove();
    if (V0 != T1) goto if_2; //ελεγχος του δεξιου στοιχειου
        A0 = stack[0];
        map[A0] = '#';
        V0 = 1;
        return;

if_2:
    A0= S0+S3;
    makeMove();

    if (V0 != T1) goto if_3; //ελεγχος του κατω στοιχειου
        A0 = stack[0];
        map[A0] = '#';
        V0 = 1;
        return;

if_3:
    A0= S0-T1;
    makeMove();

    if (V0 != T1) goto if_4; //ελεγχος του αριστερου
        A0 = stack[0];
        map[A0] = '#';
        V0 = 1;
        return;

if_4:
    A0= S0-S3;
    makeMove();

    if (V0 != T1) goto end_if; //ελεγχος του πανω στοιχειου
        A0 = stack[0];
        map[A0] = '#';
        V0 = 1;
        return;

```

```

if_1:
    addi $a0,$a0,1                #index=index+1
    jal makeMove
    lw $a0,0($sp)

    bne $v0,1,if_2                #if(makeMove(index+1)==1)
    la $t3,map
    add $t3,$t3,$a0
    li $t0,35
    sb $t0,0($t3)                 #map[index]='#'
    li $v0,1
    j ret_label

if_2:
    addi $a0,$a0,21
    jal makeMove
    lw $a0,0($sp)

    bne $v0,1,if_3
    la $t3,map
    add $t3,$t3,$a0
    li $t0,35
    sb $t0,0($t3)                 #map[index]='#'
    li $v0,1
    j ret_label

if_3:
    addi $a0,$a0,-1
    jal makeMove
    lw $a0,0($sp)
    bne $v0,1,if_4
    la $t3,map
    add $t3,$t3,$a0
    li $t0,35
    sb $t0,0($t3)                 #map[index]='#'
    li $v0,1
    j ret_label

if_4:
    addi $a0,$a0,-21
    jal makeMove
    lw $a0,0($sp)

    bne $v0,1,end_if
    la $t3,map
    add $t3,$t3,$a0
    li $t0,35
    sb $t0,0($t3)                 #map[index]='#'
    li $v0,1
    j ret_label

```

Σε αυτό το κομμάτι κώδικα, γίνεται αναδρομική κλήση της συνάρτησης makeMove, και γίνεται έλεγχος των γειτονικών στοιχείων για '.'. Τέλος αντικαθίσταται το συντομότερο δυνατό path για την έξοδο με # και το V0 γίνεται ίσο με 1.

```

else_if:
    if(map[A0] != '@') goto end_if; //ευρεση του τελους
    map[A0] = '%'; //αντικατασταση με το % συμβολο

    printLabyrinth();
    V0 = 1;
    goto return_label;

end_if:
    V0 = 0;

return_label:
    A0 = stack[0];
    S0 = stack[1];
    return;

```

```

el_if:
    la $t0, map
    add $t1, $t0, $a0
    lb $t0, 0($t1)

    bne $t0, 64, end_if
    li $t0, 37
    sb $t0, 0($t1)
    jal printLabyrinth
    li $v0, 1
    j ret_label

end_if:
    li $v0, 0

ret_label:
    lw $a0, 0($sp)
    lw $ra, 4($sp)
    addi $sp, $sp, 8
    jr $ra

```

Εδώ πραγματοποιείται έλεγχος για την εύρεση του τέλους του map και αντικατάσταση αυτού(@) με το σύμβολο '%'. Τέλος, γίνεται η επαναφορά των αρχικών τιμών από το stack.

```

usleep:
    addi $sp, $sp, -8
    sw $a0, 0($sp)
    sw $ra, 4($sp)

    li $t0, 0

for_lab:
    bge $t0, $a0, e_label
    addi $t0, $t0, 1
    j for_lab

e_label:
    lw $a0, 0($sp)
    lw $ra, 4($sp)
    addi $sp, $sp, 8
    jr $ra

```

Η συνάρτηση έχει έναν απλό βρόγχο που μετράει έως έναν μεγάλο αριθμό με σκοπό να καθυστερεί αρκετά το πρόγραμμα ώστε να είναι κατανοητή βήμα-βήμα η λειτουργία του.